

ГЕРОІКА ЧАСУ—КРЫНІЦА НАТХНЕННЯ

ція, гэта лаввержана тымі позвагі-
мі нашога народа, якімі ён не адной-
чына паўстаў перад ім і барачы з ко-
раганам. Радзілім, так і на франтах
мірнай працы. А хіба то, што мы
першымі паслалі свае сладограшнікі,
пакеты да іншых сётаў, што наш
суаўчыннік Юрый Гагарын першым
з замяных насельніцкаў зірнуў сваімі
важачы ў космас, гэта таксама кар-
готкачасовае выпадковасць? Чаму ж
тады так званы «свабодны свет»
не мае такіх кароткатэрміновых пе-
рамог? Вядзь, рукі кароткаватыя
сталі ў «свабоднага свету», а яго
розум безнадзейна састарэў у адно-

Але ніхай цешаць сябе зацікаў-
ныя людзі! А мы, свацкія дзе-
дзі, ўсе, ад малага да вялікага, ве-
даем, што нашы перамогі на фронце
працы, у навучы, у пазнаванні косма-
са, у перамагчы над ім, у перамагчы
хвілаў у народзе Ленінскай партыі,
гэта тая руць, якую наш паселад
клатывалі рукою сёбіта народнага
шчысця.

Нехай што хочам, лаввержам, а

на і пра нас пачаў капіталісты і іх паслугачы і найміты. Мы ведаем сваю дарогу, мы ведаем сваю муту. Яна кліча нас маямкамі камяніна на перад і наперад, і мы нікуды не зойчымся з яе.

Прашуць гераізм савецкага чалавека брэзэ свае вытокі, які бурналіныны рака, з крыніц народнага жыцця, з глыбіні народнага духу. Гэта добра разумею кожны савецкі чалавек, бо дзе б ні пракаваў ён, што б ён ні рабіў, ён усюды ўносіць творчы пачатак у сваю працу. Ён шукальнік, ён творца, і ў гэтым адметная і непаўторная якасць савецкага чалавека.

Мы, савецкія літаратары, каму наброд даў у рукі перадаў для таго, каб былі летанісцімі нашага гераічнага часу, на сваіх схолах, нарадах, у дружку спрачаемся аб тым, які павінен быць герой нашых твораў. І ў гэтых спрачках часам зыходным пунктам бярэм не само жыццё, а нейкую традыцыю, тое, што ўзнікае і ўсталяваецца ў пачатку эпохі. Кожны народ мае сваю традыцыю, яе яма, — добрая рэч. Але ж літаратура павіна абслугоўваць і адлюстроўваць свой час, які мае сваю адметную рысу і вымярэнні. Яшчэ ж наадаў чалавечства не

мало і подумати про такі геразми,
які проявляють першину наш касманзаўт
Горь Савецкага Саюза Юрыя Алк-
сеевіча Гагарына. Дых хіба ж мы, са-
секцыя літаратары, маем права прай-
сці міма такога палейдзі!

Гэта, вядома, не значыць, што ко-

ПОДЗВІГУ

тычных твораў пра тых, у чьіх руках
знаходзіцца вынікі гэтакія нябачана-
га прагрэсу, пра тых, хто лавязе
заўтра імклівыя караблі ў басэйны
касмічнай далі, да непознавальнас-
ці пярэцятворчы нашу планету...
—продолжаєсь.

Але па сутнасці простая і звычай-
ная біяграфія першага касманаўта
Юрыя Гагарына. Такія людзі жы-

свідомі побач з нами. Ми ездим разом з їмі на працю, сядім побач у кінотеатри, ходім на адних і тих ж вулицях і вельмі часта їм не забуваємо, рідко забуваємося як мастакі у той псіхологічний прашки, у той розумоводомстві, якій являють таких людей.

Калі на акціях, удається переправля гледати своє заохалення савенікмі чалавекам, ми адчуаємо себе шчасливійші. Але як мала у ншай драматургії творю, які б натахній акціях на створенні таких вобразів.

Першмі пакарніцелмі космасу, будучи бюспречна маладыя, дужня, адздоравя савенікмі людзі. На долю мілі выхаваньа—маладых акціях Гэатрыіа-мастакка Інстытута ўрады.

І як мастак, я буду багачама радзі, калі людзі перападзі їм свой по-

Д. АРЛОУ,
народный артист БССР.

**Юрий Гагарин—Герой
Савецкага Саюза,
першы лётчык-касманавт СССР**

МАСКВИЧІ НАЛАДЗИЛИ ТРИУМФАЛЬНІ
ПЕРШІМУ ПЕРШУМУ У СВЕЩЕ КАСМАНАУТ
ЮРЬЮ АЛЯКСЕВІЧУ ГАГАРІНУ. РАД-
ЗАМ З МАСКВИЧАМИ СЛАВІЛИ СВАЙГО ГЕ-
РОЯ СВЕЩЕ САВЕЦЬКА ЛЮДІ. НАРОД НАЛА-
ДЗИВ ЯМУ НЕЗАВІНУЮ ХВАЛОЧНУ
СУСТРІЧ.

ЗА ГЕРАЙЧИХ ПОДВИГІВ — ПЕРШІ ПА-
ЛЕТУ У КОСМАС, ЯКІ ПРАСЛАВИЛИ НАШ
САЩІЛІСТІЧНУЮ РАДІЗНУ, ЗА МУЖ-
НАСТЬ, АДВАГУ І БЕЗЗАВЕТНЕ СЛУ-
ЖЕННЯ САВЕЦЬКАМУ НАРОДУ, СПРАВЕ-
ДИВНОМУ ПЕРШІМУ ВІДПОВІДНОМУ
САВЕТА ССР ПЕРШОМУ МАЕРУ ГАГАРІ-
НУ ЮРЬЮ АЛЯКСЕВІЧУ ЗВАННЕ ГЕРОЯ
САВЕЦЬКАГО СІОУЗА З УРУЧЕННЯМ ОРД-
ЕНА ЛЕНІНА І МЕДАЛЯ «ЗАЛАТА ЗОРКА».

У МАСКВЕ БУДЬЕ УСТАНОВЛЕН БРОНЗА-
НИЙ БЮСТ ГЕРОЯ.

У АЗНАМЕНАВАННІ ПЕРШАГО У СВЕЩЕ
КАСМІНАГА ПАЛЕТУ ЧАЛОВАКА НА КА-
РАБЛІ СПАДОРОЖНИКУ ПЕРШІМУМУ ВІД-
ПОВІДНОМУ ПЕРШІМУ ПЕРШІМУ ЗВАН-
НЕ «ЛЕТЧИК-КАСМАНАУТ ССР».

УКАЗАМ ПЕРШІМУМУ ВІДПОВІДНОМУ
САВЕТА ССР ГРАМАДІАНІНУ САВЕЦЬКАГО
СІОУЗА ЛЕТЧИКУ МАЕРУ ЮРЬЮ ГАГАРІ-
НУ ПЕРШОМУ ЗВАННЯ «ЛЕТЧИК-КАСМА-
НАУТ ССР» ЗА АЖИЦІЯЛЕННЯ ПЕРША-
ГО У СВЕЩЕ КАСМІНАГА ПАЛЕТУ НА КА-
РАБЛІ СПАДОРОЖНИКУ «УСХОД».

СЛАВА МУЖНУМУ, АДВАЖНАМУ СІННУ
САВЕЦЬКАГО РАДІЗМІ!

Міхась КАЛАЧЫНСКІ

**КРЫЛАТАЕ,
ВЕЧНАЕ...**

ікі дэвісыя...
ілы ікара...
ілы сцява — ім тысячы год...
іке, ты загдава іх...
іла рануўшыся ў горды палёі?

іаля
іаля выдумкай небіль
іаля арлом, што дзе зор завітаў,
іаля прывідаючы ў зорнае неба,
іаля над легендай і марай устаў.

іачны духам
іаля легендарны,
іаля звячайны, да кроплі
іаля зямны,
іаля першым у высіях
іаля надмарных

В. П. М...
На тр...
парты і...
рына, ж...
Юрыя Г...

СЕРГЕЙ

СЕРГЕЙ

у людського надзві і смі.

ри з лятунками
ліся явля,
на биссерній і вечно жывой.
шай Радзімы вялікую славу
і не ўзвысіў над цэлай зямляй.

У Цэнтральным Камітэце
СС і Саветце Міністраў СССР
Цэнтральны Камітэт КПСС і Савет
страў СССР прызналі неабход-
нагааралізацыі ордані і медаль-
СССР вучоны, рабочы, тэхнік,
— удзяраў — стварэння
ічнага карабля-надарожніка
і забеспячэння перагана ў
е наспяховага палёту савецкага
века ў космас.

напаведным міністэрствам і ве-
ствам даручана прадставіць да
дзяржаў персаналы склад
лічальны старэйні і забеспячэння
ічальнага карабля-надарожніка

МІЛЁЎСКІМ палацы

Найбольшае Савецкага Саюза, Савет Міністраў СССР нава-
скіім палацы прыём у гонар
аў, тэхніка і рабочых, якія
першага ў свеце палёту чала-
першага савецкага касманаўта

ычной парты і Савецкага ўра-
Д. А. Гагарын, члены яго сям'і.

З Я М Н О Е,
К Р Ы Л А Т А Е,
В Е Ч Н А Е...

Юрия Гагарина
 еле рвануўшыся ў горды па-
 някла
 атаз выдумкюі небельі
 адзю арлом, што да зор завіта-
 ўяі пракладзючы ў зорнае ка-
 над легендарны і марай устаў-
 ачны духам
 І легендарны
 гвару завычайны, да кроплі
 зямні
 ейснїў ты першым у высїах
 надхмэрны
 ду людскага надзеі І снї.

У Центральным Камітэце ЦС і Савецкіх Міністраў ЦС

й партыі Савецкага Савета Міністраў СССР іскім палацы прыём у гоаў, тэхнікаў і рабочых, а першага ў свеце палёту ч першага савецкага касмана

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

Цана 4 кап.

ПЕРАМОЖЦА КОСМАСУ РАПАРТУЕ

Усе прыборы і абсталяванне карабля працавалі чотка і бездакорна. Адчуваю сябе выдатна. Гатовы выканаць новае любое заданне нашай партыі і ўрада. Маё Гадарыня

Адуольскі нясецца:
— Добры дзень, таварыш майёр!
Добры дзень, Юрый Алеськевіч!
— Мікіта Сяргеевіч здаймае капляноў!
— І моцна, па-бацькоўскаму цалуе героя ў абдымак іноў!
— Вішнёў! Вішнёў! — гаворыць ён камянаўту.
— Мікіта Сяргеевіч знаёміць героя з членамі Прэзідыума ЦК КПСС. Усялякі сардэчна вітаюць Юрыя Алеськевіча. Потым ён трапляе ў абдымак маці, жонкі, бацькі, братоў і сястры.
За гэтай сустрэчай з хваляваннем

сачлині нестолькі гня, што сарваўся
на Нюкаўсім аэрадроме, але і ўсё
Масква, увесь Савецкі Саюз, амаль
уся Еўропа, сачылі, затаіўшы дыханьне,
радуючыся таму, як Радзіма ўша-
лоўнае свайго адважнага сына.

Ён палёўшо на народную адрзу, на
Юрыя Аляксеевіч Гагарына. Цяпераш-
няе пакаленне верыла, што палё-
ў Масква – космас – Масква, які ад-
крывае новую эру ў гісторыі чала-
вечства, будзе зроблены ўпершыню
савецкім чалавечкам. І як гэта чудо-
ў, што ён зроблены!

М. С. Хрущов і Ю. А. Гагарин
приходять уздовж радіо
на аеродром масквіч. Іх суспільне
правдаже наша магутнае рускае
«Ура!»

Праз некалькі хвілін М. С. Хруш-
цов, Юрий Гагарин і яго жонка
даюць у блакітну дзверку машы-
ну, упрыгожаную гірляндамі чырво-
ных руж. Машыны накіроўваючы дз-
Масквы. На ўсім шляху следаванні

ад Унукэва да Краснай плошчы ра-
дасныя масквічы, сотні тысяч маскві-
чоў сустракалі картэж машын радас-
нымі воклічамі — «Герою космасу —
ураі», «Партыі камуністаў — слава!

СЛОВЫ ШЧЫРАГА ЗАХАПЛЕННЯ

Ды такога яшчэ і ў казках не
расказвалася! У казцы «Лятанючы
карабэль» герой ляціць на ка-
раблі толькі да цэра на абед. Наш
савецкі лятанючы карабэль абга-
наў самую дзіўную фантазію.
Цяжка скупымі словамі пера-

У тій незалежній хвіліні, коли наш совєцький пілот комуніст Юрій Гагарин прелятає над мадеричиками і країнами, кереспандзкты передавали, што людзі (і не тільки наші) літали ад радасці, незалежні влішувалі адзін аднаго, цвалувалісі.

Як гэта зразумела усім намі людзі сэрцам адчулі вялікую перамогу розуму і працы. Прыйшла новая ясна чалавечтва. Ясна яднання на новыя подзвігі ў імя

І ўжо выразнай пачынае пра-
бівацца спакуслівая думка: што ж
цяпер і планеты не за гарамі...
Праўда, сам Цыялкоўскі не асме-
люся назваць XX стагоддзе стагод-
дзем прагулак на Марс. Але, ві-
даць, наш савецкі час абганяе і

Слава людям, які зрабілі казку бытло!

Слава першому космічному пілоту — лётчыку Савецкага Саюза Юрыю Гагарыну!

У ГЭТЫЯ незабўныя дні мы
яшчэ раз па-сапраўднаму
адчулі: «Чалавек — гэта гучыць»
сказаў Нехай сэрца маё ўспомніць.

гордині» пашы сэрцы напоўнены
радасцю, што чалавечтва ў асобе
савецкага простага чалавека зра-
біла яшчэ адзін бяспрыкладны
подзвіг. Мы бясконца ганарымся
і мужнасцю першага касманаўта
Юрыя Аляксеевіча Гагарына, і
калектыўным розумам вучоных,
інжынераў тапачнік-рабочых, які

стварилі магчымасць паспяховага касмічнага палёту. Мы бясконца ганарымся нашай свецкай Радзімай, нашай роднай Комуністычнай партыяй, якія забяспечылі такія ўмовы для развіцця навукі, такія арганізатарскія і вытворчыя магчымасці, каб палёт стаў яваю.

У нас нядрэнная памяць, і мы добра памятаем тую падножку, якую хацелі зрабіць нам палётам Паўрса перад вельмі важнай нарадай, перад якой ставілася высакеродная задача ўмацавання міру. Мы не забылі і іншых падобнага роду спроб. Скончыліся яны

ганебным правалам. Мы ж яшчэ раз паказалі ўсяму свету, што нашы вучоныя з удзелаў, дарэчы, скажаць, і лётчыкаў заняты мірным асваеннем космасу.

дуць гаверыцы і пісачы. І ён гэта-
га заслугоўвае.

Янка ШАРАХОЎСК

Мітынг і дэманстрацыя на Краснай плошчы

1940

Майже, що зрозумілише тут на

ЛІТЕРАТУРА І МАСТАЦТВА

НЕ ЗГАСНЕ НІКОЛІ Ў НАШАХ ЛЕГЕНДАРНАЯ БЫЛЬ

У той дзень з раніцы красавіцкае сонца неакіснела папіралу з-за хмар. Кожны быў заняты сваім падвешаным клопатам—рабочы за станком, каласнік у полі, вучоны ў лабараторыі, настаўніца адкрывала цікавым дзеям тэмамі новага... Жыццё, як кажуць, шло звычайным парадкам. Вялікае савецкае жыццё. І ніхто не здагадаўся, што неўзабам за сотні кіламетраў ад Зямлі пачне ў космасе запаліцца карабель «Усход» з чалавечым на борце.

І раптам радзіў Масквы пераліні: да сваёй чарговай перадачы, каб паліць у эфір кароткае, доўгачаканае, хваляючае паведамленне: «У космасе чалавек!» І чалавек гэты наш суайчыннік—грамадзянін Савецкага Саюза.

Цяжка было стрымаць урушанасць, якая нарадзілася неўзабам: у гэты момант кожнага—і сталага, і дзіцяці. І звычайнае «Дзень добры» змянялася ўжо знаёмай белым, каб павіталася з чалавечым. Хацелася дадаць нешта яшчэ, ухвалюючае, чым можна было сцісла выказаць незвычайную радасць. І дадалі адно толькі слова—«Віншую!». Пры гэтым ні ў кога не ўзнікла на твары здзіўлення, жадаеце ж сацітаці: «З чым?», бо людзі адразу здагадаліся—гэта з паведамленням аб урачыстасці, якой асветлені быў звычайны дзень—12 красавіка 1961 г. Савецкія людзі на ўсё, на вуліцы, дома, у школах і аднаго з найвялікшых пераможцаў чалавечай гены, з нечуваным дагэтуль трыумфам айчынай навуцы і тэхнікі, з пачаткам новай эры ў гісторыі чалавечай эры касманаўтаў.

Збылося... Здайсціўся чарговы год XX стагоддзя, больш дакладна, год ужо шасцідзесяты гадоў. Здайсціўся мудрасцю, сілай і воляй савецкага чалавека. А яму ж пачаўся ўсё сапраўды чарговы год. Чатыры дзесяцікі за лямінамі, а колькі зроблена ім, колькі сапраўдных дзівосаў запісана ў неўміручых старонках сусветнай гісторыі савецкім чалавечым.

Лік гэтых дзівосных спраў ідзе ад пераможца 1917 года, калі, кажуць, словамі паэта, красавіцкай ім атэма старога свету. Расціліся і крокі вясёльнага разруху, год і пакаліццё старымі ладом цяжкім спадчынам некавай адсталасці пайшлі з горада знятай галавой наперад, да запалётай мэты — камунізму.

Ворагі за рубяжом і ў сваёй маляроў, першыя на ўсё гэтае, дзяціна — спадчынка ўсімалася з гэтай хадзі. А савецкі чалавек, не зважаючы ні на кніжні, ні на папкіны і адкрытыя праважнікі, ішоў праз завалы старога буралому, ладачы новае, сацыялістычнае жыццё.

Багаты лён індустрыялізацыі нашай краіны, які дазволіў першай у свеце сацыялістычнай дзяржаве стварыць незалежна, ад драпежніцкай кішчоры «Жоўтага д'ябла», і вялікі перамога ў сельскай гаспадарцы, які ўзвысіў селяніна з палону прыватна-аўдэіцкага звычак і вывёў яго на шлях калектывнай працы, — усё гэта дзевяціна савецкім чалавечым.

Узброены бяззброеным скарам — дубоўнай эржэтанасцю вакол Камуністычнай партыі, самаадданыя лобаві да сваёй Радзімы савецкі чалавек зламаў хрыбет фашысцкаму заваль.

ру ў яго ж логаме і выбавіў з пемры і пакут вайны мільёны народаў Еўропы.

Савецкі чалавек, заняты мірным павольнавым будаўніцтвам, заняў сваё пачаснае месца ў створаным гісторыі магутным свеце сацыялізма, які існуе сёння на гіганцкіх прасторах ад Мурманска да Ханоя, ад Берліна да Пекіна. Сёння людзі сацыялістычнага свету даюць ужо больш трэці сусветнай прамысловай прадукцыі. Цудоўныя поспехі сацыялістычнага дзяржавы з'яўляюцца, як вобразна сказаў М. С. Хрушчоў, такой шматступеннай ракетай, якая абавязкова выведзе народы ўсёго свету на арбіту камунізму.

Прыклад гіганцкай стваральнай дзейнасці савецкага чалавека і яго братаў у краінах, што заняты сёння пабудовай сацыялізма, натхняе людзей добрай волі ўсёго свету аб'ядноўвацца ў найвялікшым руху сучаснасці — барацьбе за мір усяго чалавечства, за ўсеагульнае і поўнае раззброенне дзяржаў.

Гэта — надзвычайны клопат народаў свету. І зусім слушна, што Цэнтральны Камітэт Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР і Савецкі ўрад у гэты ўрачысты дзень звярнуліся да Камуністычнай партыі і народаў Савецкага Саюза, да народаў і ўрадаў усіх краін да ўсяго праграмавага чалавечства з словам закліку аб міры:

«Няхай усе людзі, незалежна ад рас і нацыяў, колеру скуры, ад веравання і сацыяльнай прыналежнасці, прыкладуць усе сілы, каб забяспечыць трывалы мір ва ўсім свеце. Пакладзем канец гончым узброеным! Ажыццёвым усеагульнае і поўнае раззброенне пад строім міжнароднага кантролю! Гэта будзе разнашчым уклад у агульнае справу абароны міру».

Савецкі чалавек першым на ўсім вялікіх справах на Зямлі, ён першым у космасе. Доўгі і багаты зместом яго паслужны спіс і асабліва зместом у ім раздзел, прысвечаны асваенню космоса. Пальма першынства ва ўсіх захадах, звязаных з прапанаваннем у тэмамі Сусвету, належыць таксама яму, савецкаму чалавечаму.

Гэта ён, чалавек Краіны Саветаў, запаліў першы штучны спадарожнік вакол Зямлі, стварыў першую міжкантынентальную балістычную ракету, першы пасадзіў вымпел з Дзяржаўным гербам СССР на Месцы, першы першы падняў у космас, каб глянуць з вышнімі касмічнымі прастораў на Зямлю-маці, што нарадзіла яго і ўзабачыла яму мудрасцю ішчэскае вяртання на ўлонне зямных прастораў савецкай Радзімы.

Упершыню ў гісторыі нашай планеты чалавек пабыў у космасе. Чалавек гэты наш — савецкі! Юрый Алексеевіч Гагарын.

Ён, што адбылося 12 красавіка 1961 года, мог зрабіць кожны савецкі чалавек, але Юрый Гагарын зрабіў гэта першым. І яму за гэта слава на веки вечныя!

На ўсё мова свету ва ўсім пунктах зямнога шара гучыць сёння рускае імя — Юрый Гагарын. Яно будзе гучаць і ўзвеша, і пасляўзвеша, праз які, як сімвал сапраўднага мужнасці, бяспрыкладнага адвагі, безза-

ветнага геройства. Піянер касмічнага паветра Якаў Зямлі, маёр Гагарын аб'явіўся першым чалавечым аб'яважам, стаў сёння для кожнага з нас самым бліжэй, родным, любым.

Ужо ў гонар касманаўта Гагарына быццё называюць сваім нова-народжаным сёння славутым імем — Юрый. Імя Юрыя Гагарына прысвоена быццё горадам камуністычнай партыі, плошчам і бульварам у гарадах, вуліцам у каласных пасёлках, школам, паліцам культурных.

Усе зробленыя дагэтуль людзьмі падзвігі не могуць ісці ні ў якое параўнанне з подзвігам савецкага чалавека, узброенага вялікімі ведамі, магутнай тэхнічай і воляй да перамогі. Ведаў набыў ён сам, тэхніку даў яму дзяржава, а волю выхавала партыя камуністаў. Гэта значна, што першым касманаўтам быў савецкі чалавек, які належыць да самай справядливай, самай рэвалюцыйнай партыі — Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Камуністы — людзі асобага складу. Яны даказвалі гэта сваімі справамі, сваімі паводзінамі не раз. Яны даказалі гэта і падчас маладога камуніста Юрыя Гагарына.

Партыя камуністаў дала савецкаму чалавечаму асабістае імя, каб пераадолець зямное прыцягненне, шырокія крылы, каб паліць у неўздымачым Сусвету. Перад слай і ўмеласцю савецкага чалавека не могуць устаць сёння ні дасягненні мінулых стагоддзяў, ні міфы старажытнасці.

Матэрыя, каб зрабіць сваё кругасветнае падарожжа тры стагоддзі таму назад, спатрэбілася больш за тры гады. Гагарын абляцеў зямны шар за паўтары гадзіны!

Легендарны Ікар на зробленым яго бацькам Ізідалам крылах з птушчынага пер'я, падняўся вельмі высока, але сонца растапіла воск, якім былі змацаваны крылы, і Іонак зваліўся ў мора. Гагарын на будаваным савецкімі людзьмі касмічным караблі таксама падняўся высока, абляцеў вакол білакітнага шара Зямлі і ішчэска прызямліўся. Крылы савецкага чалавека адкаціліся магутнішэй за Ікаравы крылы.

Легендарны полат Антэй быў непераможны, пакуль дакрануўся да сваёй маці-Зямлі, што давала яму новыя сілы. І толькі Геракл, які вольна адолела Антэя, учыніў яго і дзяржавы ад Зямлі. Савецкі вольна Гагарын заставіў непераможным і ў зямных ішчэсках Сусвету. Сіла савецкага чалавека мацнейшая за антэю!

І як жа няграбна выглядаюць тыя буржуазныя пікары і амерыканскага «Стардэйз» ішчэскае, якія дакараюць савецкага чалавека ў тым, што ён павінен сёння ішчэ турбавацца перш напярш пра сытысць сваёй страўніцы. Што скажуць гэтыя найміты імперыялізму ішчэ, калі савецкі чалавек апыраўся ў Амерыку ў штурме космасу!

Савецкі народ не толькі ні ад каго сваёй часовай чужацей, бо ўпэўнены, што яны будуць пераадолены. Гэтая ўпэўненасць у справядлівасці сваёй заапанетнае мэта да савецкаму народу магчымае паспяховы выхаванне сама сабою, пераадолення гістарычных задач — стварэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізму, развіццё камуністычнай адносіны паміж людзьмі і выхаванне новага чалавека.

Вялікую дапамогу свайму народу ў вырашэнні гэтых задач, асабліва ў вырашэнні духоўнага аблічча нашай сучаснасці, заклікала аказаць савецкая літаратура і мастацтва. У апублікаваных наўдзям. Першамайскіх закліках партыі зваротацца да дзяржавы літаратуры і мастацтва:

«Больш яра адлюстраванне ў сваіх творах веліч і прыгажосць гераічных спраў савецкага чалавека! Змагайцеся за высокую ідэянасць».

— Што, яшчэ не перадавалі пра пасадку? — Не ішчэ... Нешта вельмі добра, Гагарын, як год... — Так... Давайце пастаім, пакурым.

Яны сталі на рагу вуліцы, якая

творы і мастацкае майстарства, за цесную, непарушную сувязь літаратуры і мастацтва з жыццём народа, з сучаснасцю!

Гэты заклік успрыняты кожным літаратарам і дзеячом мастацтва нашай рэспублікі як надзвычайна абавязак. Радасна жыць і працаваць у наш час, калі кожны дзень прыносіць новае, нечуванае, дзівоснае. Пяцьдзесят год назад наш народны піянер Янка Купала пісаў, звяртаючыся да свайго народа, які пакутаў пад ярмом царызма:

Дых наперад, покі сэрца
Біцца, рывацца на прастор;
Годзе млець у паніжэнні,
Гэй, да сонца! Гэй, да зор!

Перамоны сёньнішніх заклікаў стаў сёння прамым. Да сонца, да зор паліць ужо савецкі чалавек! Шчаслівай дарогі яму, новых поспехаў у асваенні касмічнай цаліны!

Уладзімір ЮРЭВІЧ.

УБЕШЬ СВОЕ ВІТАЕ ГЕРОЯ Мал. Л. Замаха.

У нязведанні далі

Чалавек заўсёды любіў сваю Зямлю-маці, вывучаў яе раздольныя прасторы і глыбокія нятры, пакараў прыроду, імкнуўся зрабіць справядлівую грамадскую лад. Але ніколі не ўрымліваў чалавечы сэрца не разставацца з марай працягнуць у тэмамі Сусвету, што акружае Зямлю.

Розум чалавека даўно цікавіўся загадкамі касмічных дзеянняў. Вучоныя многія даследавалі, зраўналі, але яшчэ больш сяміх захаваў у сабе космас.

І вось гэты першы крок чалавека ў космас зроблены! Звычайны будзёны дзень 12 красавіка

1961 года ўвоўдае ў гісторыю як найвялікшае падзея ў жыцці чалавечым. Савецкі чалавек Юрый Алексеевіч Гагарын зрабіў упершыню павет у космас.

Мы з'яўляемся сведкамі падзеі аграмістай важнасці. Пачалася новая эра ў навуцы і жыцці чалавечым — эра паспяховага асваення касмічнага акіна.

Слава табе, гераічны савецкі чалавек! Ты адкрыў дарогі ў нязведаныя прывычныя далі, прэклішы шліх міжпланетным падарожжам.

Слава табе, дзяццы савецкай навуцы і тэхнікі!

Сцяпан АЛЕКСАНДРОВІЧ.

СЛОВЫ ШЧЫРАГА ЗАХАПЛЕННЯ

У ТОЕ РАННЕ кожны з нас, савецкіх людзей, станаўся на працу на сваім пасту. Хто ведае, магчыма, нашым дзесяці ўнучкам—будучым звыклым корміцям і пасажырам зорных трас, будучым каштоўны з тэмамі гэтых вялікіх дзеяў не толькі ўдзельнікам чалавечай пачуццёў і ўдзячым ашаванню, але і тым маленькім быццё дэталі будзённага занятку ўранні 12 красавіка.

Звычайная мінская школа. Звычайны ўрок літаратуры і чытання. Як водгулле далёкай чорнай навалы, б'юць у сэрцы вучня-падарожніка словы маленькай дзяўчынкі з абложанага блакадай, зраненага Ленінграда: «Каму, паводна туды, дзе няма неба!.. Гэта адоруде ішчэ незбытага, такога надзеяна мінулага, што, як бы мы ні хацелі таго, а ўсё ж не-не, і пераікнецца на кожным кроку з мірным цяперашнім часам, пад мірным вясняным небам».

І ў гэты ж самы момант, калі страшнае мінулае раіць дзяццы душы, ў гэты момант нашы сэрцы, магчыма нават аднагодука той самай маленькай ленынградцы, Юрыі Алексеевіч Гагарын па загаду Радзімы стартуе з зямнага дзяржавы маёра-зямлі і на касмічным караблі прывывае ў бязмежны акіны Сусвету.

Падчас вялікаму мудрасці выказвае дзяццы непасрэднасць. «Усё за намі!» — так мы чыталі на самаробных плакатах, з якімі наша моладзь, нашы дзеці ўзвеша ў гэты вялікі дзень на вуліцы і плошчы. Вуснамі ўсёго нашага народа наша партыя і наш ўрад энцы асваення да народаў і ўрадаў усіх краін з зямным абрагчы мір для чалавека. Толькі тады наступіць поўнае ішчэскае на гэтай цёмнай лілова-блакітнай планеце, калі ўсё дзеці чалавечым перастаюць бяцця пегрозы з неба. Мы верым — гэты дзень наступіць, і ён не за гарамі. І таму сягоння, калі ў неба гарыць тысячы рознакаляровых зорак нашага ўрачыстага салоту, мая маленькая Наталка з бачкоўскага пляча ўзвеша сямі адвентынамі ў неба і ішчэскае ішчэскае: «Там зоркі. Там бы дзяўдз Юра!».

Язэп СЕМЯНКО.

ЗАТАІШЫ дыкненне, мы спалі паводна ішчэскае, пра палёт савецкага чалавека ў космас. Гэты падзвіг, які ўвоўдае ў гісторыю народаў савецкай Радзімы і міру, сведчыць аб магутнасці нашай краіны і не авангарднай ролі ў тэхнічным прагрэсе чалавечым.

Мы спалі паводна ішчэскае, пра палёт савецкага чалавека ў космас. Гэты падзвіг, які ўвоўдае ў гісторыю народаў савецкай Радзімы і міру, сведчыць аб магутнасці нашай краіны і не авангарднай ролі ў тэхнічным прагрэсе чалавечым.

В. ГЛУШАКО, заслужаны артыст БССР.

ПАЛЕТ маёра Гагарына ў космас і ў шчаслівае прыземленне — сапраўды гераічны падзвіг, цуд сацыялістычнай эпохі, варты ўспамінаў у вярхах, песнях, кантатах. Мне разам з усімі савецкімі людзьмі хочацца спяваць пра гэта на ўвесь голас, шырока і раздольна.

Савецкімі паэтамі і кампазітарамі за апошні час было напісана некалькі песняў аб будучым палёце чалавека ў міжпланетныя далі. Але, на жаль, гэты рэпертуар ужо ўстаў. Першы жывы гераічны касманаўт Юрый Гагарын, які паслявае з'явіўся ў космас, адкрыў новую тэматыку нашым стваральнікам музыкі.

Мы чакаем ад беларускіх кампазітараў новых песняў і хорав, у якіх быў бы адлюстраваны вобраз нашага выдатнага сучасніка — пераможца зорных вышын.

В. ГЛУШАКО, заслужаны артыст БССР.

ПЛАНЕТА ЗЯМЛЯ ЛІКУЕ

«Увесь свет здзіўлены і захоплены», «Шлях да зор» адкрыты, «Калі ў космасе», «Увесь свет вішчэ савецкіх вучоных», «Я — ўсход» Зямлі, «Цібе вітае чалавек» — гэтыя заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

Французская прэса падкрэслівае, што ТАСС паведаміў пра палёт Гагарына тады, калі ён быў ішчэ ў космасе. Гэта сведчыць аб магутнасці савецкай навуцы і тэхніцы.

Англічане робяць прагнозы, што наступны савецкі касманаўт пачне ў пачатку азіна, «Увесь свет вішчэ савецкіх вучоных», «Я — ўсход» Зямлі, «Цібе вітае чалавек» — гэтыя заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

«Яны не будуць прыносіць...» — пад гэтым загалоўкам заапанетнае ішчэскае пачатковыя словы савецкага чалавека ў космасе.

Цяжка перадаць словамі бязмежнае захопленне і горадскае вялікую сацыялістычную Радзіму, мужны сын якой праславіў савецкіх навукоўчых гений.

Разам з усім народам мы, работнікі мастацтва Беларусі, горада нашых чудадоўных інжынераў, рабочых і ад усіх душы паціскаем іх працывіцкі руны і калі стварылі чудадоўны касмічны карабель.

Слава мудрай Ленінскай партыі, якая ўпэўнена вядзе савецкі народ да сонечных вяршынь камунізму!

М. СПІВАН, заслужаны артыст БССР, гадоўны рэжысёр Рускага тэатра імя М. Горькага.

У ГЭТЫЯ святочныя дні, якія можа трэба было б назваць днёмі касмічнай радасці, я ўбачыў не старонках маскоўскіх газет помнік К. Цыялкоўскаму. Як заапанетнае апынуцца ля яго, каб паклікаць геныя вучонага, які ўзвеша савецкіх людзей вялікай марай — пераадолення космасу!

«Я веру, што многі з вас будуць сведкамі першага заапанетнае падарожжа», — гаворыў у свой час Канстанцін Эдуардавіч. Вера рускага геныя сёння стала явай. Яе падкрэслівае нашы вучоныя, інжынеры, рабочыя, дзяццы першы ў свеце касманаўт Юрый Гагарын.

Нізі палкон усім вам, хто ўспэваў нашу Радзіму!

Я. ПАЛОСН, народны артыст БССР.

ПАЛЕТ маёра Гагарына ў космас і ў шчаслівае прыземленне — сапраўды гераічны падзвіг, цуд сацыялістычнай эпохі, варты ўспамінаў у вярхах, песнях, кантатах. Мне разам з усімі савецкімі людзьмі хочацца спяваць пра гэта на ўвесь голас, шырока і раздольна.

Савецкімі паэтамі і кампазітарамі за апошні час было напісана некалькі песняў аб будучым палёце чалавека ў міжпланетныя далі. Але, на жаль, гэты рэпертуар ужо ўстаў. Першы жывы гераічны касманаўт Юрый Гагарын, які паслявае з'явіўся ў космас, адкрыў новую тэматыку нашым стваральнікам музыкі.

Мы чакаем ад беларускіх кампазітараў новых песняў і хорав, у якіх быў бы адлюстраваны вобраз нашага выдатнага сучасніка — пераможца зорных вышын.

В. ГЛУШАКО, заслужаны артыст БССР.

ПАЛЕТ маёра Гагарына ў космас і ў шчаслівае прыземленне — сапраўды гераічны падзвіг, цуд сацыялістычнай эпохі, варты ўспамінаў у вярхах, песнях, кантатах. Мне разам з усімі савецкімі людзьмі хочацца спяваць пра гэта на ўвесь голас, шырока і раздольна.

Савецкімі паэтамі і кампазітарамі за апошні час было напісана некалькі песняў аб будучым палёце чалавека ў міжпланетныя далі. Але, на жаль, гэты рэпертуар ужо ўстаў. Першы жывы гераічны касманаўт Юрый Гагарын, які паслявае з'явіўся ў космас, адкрыў новую тэматыку нашым стваральнікам музыкі.

Мы чакаем ад беларускіх кампазітараў новых песняў і хорав, у якіх быў бы адлюстраваны вобраз нашага выдатнага сучасніка — пераможца зорных вышын.

В. ГЛУШАКО, заслужаны артыст БССР.

ПАЛЕТ маёра Гагарына ў космас і ў шчаслівае прыземленне — сапраўды гераічны падзвіг, цуд сацыялістычнай эпохі, варты ўспамінаў у вярхах, песнях, кантатах. Мне разам з усімі савецкімі людзьмі хочацца спяваць пра гэта на ўвесь голас, шырока і раздольна.

Савецкімі паэтамі і кампазітарамі за апошні час было напісана некалькі песняў аб будучым палёце чалавека ў міжпланетныя далі. Але, на жаль, гэты рэпертуар ужо ўстаў. Першы жывы гераічны касманаўт Юрый Гагарын, які паслявае з'явіўся ў космас, адкрыў новую тэматыку нашым стваральнікам музыкі.

Мы чакаем ад беларускіх кампазітараў новых песняў і хорав, у якіх быў бы адлюстраваны вобраз нашага выдатнага сучасніка — пераможца зорных вышын.

В. ГЛУШАКО, заслужаны артыст БССР.

ПАЛЕТ маёра Гагарына ў космас і ў шчаслівае прыземленне — сапраўды гераічны падзвіг, цуд сацыялістычнай эпохі, варты ўспамінаў у вярхах, песнях, кантатах. Мне разам з усімі савецкімі людзьмі хочацца спяваць пра гэта на ўвесь голас, шырока і раздольна.

Савецкімі паэтамі і кампазітарамі за апошні час было напісана некалькі песняў аб будучым палёце чалавека ў міжпланетныя далі. Але, на жаль, гэты рэпертуар ужо ўстаў. Першы жывы гераічны касманаўт Юрый Гагарын, які паслявае з'явіўся ў космас, адкрыў новую тэматыку нашым стваральнікам музыкі.

Мы чакаем ад беларускіх кампазітараў новых песняў і хорав, у якіх быў бы адлюстраваны вобраз нашага выдатнага сучасніка — пераможца

